

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXIX (23)

No. (štev.) 41

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

15. oktobra 1970

Nekatere spremembe stališč v jugoslovanski politični emigraciji

Jedro politične emigracije iz Jugoslavije je v tujini od leta 1945, ko se je umaknilo iz domovine pred komunistično diktaturo. Odklanjanje komunizma, njegovo zavračanje ter borba proti njemu so zato bila njena temeljna označena. Del te politične emigracije na svojem načelnem, ostrem protikomunističnem stališču vztraja, drugi del je svoje nasprotovanje komunizmu omilil ali ga celo popolnoma opustil, pa se vendar z njim še ni pomiril, medtem ko je del politične emigracije storil tudi to in s tem prenehal biti politična emigracija.

Vse te zvrsti v odnosih do komunizma in posebej do komunizma v Jugoslaviji imamo pri političnih emigracijah vseh narodov Jugoslavije, ponekod so te bolj, drugod manj izrazite.

Drugo razlika v političnih emigracijah narodov Jugoslavije je odnos, oziroma gledanje na narodnostna vprašanja, na obstoj Jugoslavije in na njeno notranjo ureditev. Imamo odločne zagovornike čisto neodvisnih narodnih držav, ki odklanjajo vsako Jugoslavijo, tako komunistično kot demokratično, centralistično kot federalno ali konfederativno. Imamo nekako sredino, ki vztraja na „suverenih“ narodnih državah, pa je voljna sprejeti federativno ali vsaj konfederativno Jugoslavijo. Nekaj melega je v emigraciji še vedno ljudi, ki se vdajajo misli o „narodni enotnosti in bratstvu“ Jugoslavije, ki bi radi videli, da bi se narodi Jugoslavije zliili v enoten jugoslovanski narod s skupnim jezikom in skupno kulturo, po možnosti tudi s skupno vero.

V vsej politični emigraciji ni ljudi, ki bi upali, pričakovali ali vsaj želeli vrnitev „starih časov“. Če so, so redke izjeme in jih vsaj kot skupine ne poznamo. Vse emigrantske politične skupine poudarjajo potrebo po modernih socialnih in gospodarskih reformah, po pospeševanju socialnega, kulturnega in gospodarskega razvoja, pa naj se že zenejo za popolnoma neodvisne, suverene narodne države ali pa za njih povezavo v jugoslovanski federaciji.

Kako do postavljenih ciljev priti, kako jih doseči, v tem se je pojavilo novo razločevanje med političnimi emigranti.

Skupina „čeliki“ (jeklenih) Srbov hoče raztegniti svojo državo vse od Egejskega morja pa do Kolpe, od Jadrana do madžarske meje. V načelu je protikomunistična, pa bi nemara v skrajni sili le dala prednost narodnosti in se odločila za sodelovanje s komunisti doma, če bi smatrala, da je to za Srbe neobhodno. Velika večina srbske politične emigracije je pripravljena sprejeti Jugoslavijo, ki naj bi se otresla komunistične diktature in sprejela demokracijo zahodne vrste s popolno enakopravnostjo vseh jugoslovanskih narodov. Pot k temu cilju vidi v postopnem razvoju in odklanja zato vsako nasilje v svojem boju proti komunistični diktaturi.

Ta skupina pristaja na reorganizacijo Jugoslavije v konfederacijo, pa odklanja pri tem sedanjo razdelitev v 6 republik. Če naj bo Jugoslavija zveza narodnih republik, zahteva ta skupina srbsko republiko, v kateri bodo povzeli vsi po Srbih naseljeni predeli Bosne in Hercegovine, Vojvodine, Sreme in Hrvaške, pa seveda črna gora in Kosmet.

Tisti, ki vidijo v takem združevanju zaradi mešanega narodnega ozemlja Srbov in Hrvatov, prehode ovire za mirno in sporazumno rešitev, sprejemajo sedanje delitev na republike, pa dopuščajo le federacijo ne pa konfederacijo, kjer bi imele republike vsa beseda. Osrednja vlada pa bi bila omejena le na najnujnejše v pogledu slovenske zunanje politike in narodne obrambe.

Hrvatje z redkimi izjemami zavračajo vsako Jugoslavijo in hočejo neodvisno Hrvatsko, ki mora segati do Drine in Save. Nekateri umirjenejši in treznejši vedo, da tega ne bodo dosegli in da bo treba poskušati doseči s Srbi

NIXON PREDLAGA MIR V VSEJ INDOKINI

HANOJ PREDLOG ODKLANJA

Svernoameriški predsednik Richard Nixon je minuli teden na ameriškem radiu in televiziji objavil svoj nov načrt o premirju v Indokini. Za njegovo poročilo je vlada izvedla veliko predhodno propagando, ker da bo vsebovalo predloge, kakor jih doslej še ni dal noben ameriški predsednik, odkar traja vojna v Vietnamu in po drugih držav indokitajskega polotoka.

Nixonov mirovni predlog obsega pet točk: 1) vse vojaške sile, tako zavezniške kakor komunistične, naj ustavijo sovražnost in obstanejo na linijah, na katerih se nahajajo; 2) skliče naj se mednarodna mirovna konferenca, ki naj se je udeležijo Vietnam, Laos in Kambodža, se pravi vse države indokitajskega polotoka; 3) ameriški vojaški oddelki se bodo postopoma umaknili z bojnega področja ter bo izdelan natančen načrt za umik; 4) najti se mora pravična politična rešitev v vseh prizadežanih državah; 5) obe strani naj takoj in brez pogojev izpuste vse vojne ujetnike.

Ameriški vojaški krogi trdijo, da je bilo Nixonu mogoče predložiti gor-

nji mirovni načrt, ker se je v zadnjih tednih bojevanje tako v Vietnamu, kakor v sosednjih državah Laosu in Kambodži močno skrčilo. Nixon sam je izjavil, da ve, da bo vzdrževanje premirja v gverilski vojni, kakršna je ta vojna, težavno, toda premirje je vredno tveganja. Premirje mora biti poznane mednarodno nadzorovano ter nobena država ne bo smela medtem krepiti svojih vojaških sil. S premirjem se morajo ustaviti tudi vse druge gverilске akcije, kakor so teroristični napadi po mestih in vaseh, umori itd.

Prva reakcija je prišla iz Hanoja, kjer so objavili, da Nixonov predlogov ne sprejemajo. Moskva na Nixonov načrt uradno ni reagirala, prav tako še ne rdeča Kitajska. Ameriški zunanji minister je objavil, da meni, da bodo morebitna pogajanja tajna, nekateri opazovalci pa so mnenja, da vietnamski komunisti ne bodo pristali na premirje, ker da nimajo z njim ničesar pridobiti, temveč samo izboljšati. Kljub temu, da dejansko obkledajo samo deset odstotkov vietnamskega ozemlja, so pripravljene na dolgo gverilsko vojno.

Štiri vlade v treh dneh

BOLIVIJSKA REVOLUCIONARNA VLADA

Minuli teden je bil svet priča spet novi vojaški revoluciji v Boliviji. Kljub temu, da je ta celinska južnoameriška država navašena na revolucije — v svoji 155 letni zgodovini je imela doslej 183 vlad — je zadnja revolucija odnesla rešitev v treh dneh so se v La Paz udeležili štiri vlade.

Desničarski general Miranda je nastopil proti levičarskemu predsedniku generalu Ovardi, ga odstavil, in sebe imenoval za novega predsednika. Vsled odpora velikega dela vojske je odstopil in na svoje mesto imenoval generala triumvirat. Toda iz te generalske trojke je prvi odstopil letalski predstavnik in se podal h generalu Torresu, levičarskemu urotniku v vojski. Sledila sta mu pozneje še ostala dva člana trojke, nakar je Torres zmagoslavno vkorčal v vladno palačo, ki se imenuje Quemada.

Ovardo se je bil zatekel po politično zračno v argentinsko veleposlanstvo v La Paz, pa odšel iz nje, ko je Torres prevzel oblast. Takrat se je zatekel po politično zaščito gral. Miranda, ki se je skrival v paragvajsko veleposlanstvo.

Torres je ob nastopu vladanja objavil, da bo organiziral „nacionalistično revolucionarno vlado“, ki ne bo rodila Bolivie in njenih naravnih bogastev, tudi če bo za to treba žrtvovati življenje. Bolivijska delavska organizacija in levičarske študentske organizacije so Torresa v prvem navdušenju podprle. Navdušenje se je nato ohladilo, ko se je razvedelo, da je bil general Torres poveljnik bolivijskih oddelkov, ki so pod ameriško kontrolo lovili gverilce, katere jih je vodil nekoli Che Guevara in da je pod njegovim poveljstvom tega razbojnika doletela tudi smrt.

nekak sporazum o razmejitvi v Bosni in Hercegovini, pa tudi v Sremu in Vojvodini.

Hrvaška politična emigracija, ki se deli v glavnem v pri-taše Hrvaške seljaške stranke in v frankovsko-ustaško skupino, je vsaj načelno še vedno v pretežni večini nasprotnica komunizmu, skuša pa en njen del pod vodstvom dr. B. Jelića priti do neodvisne Hrvaške z iskanjem zvez s Sovjetsko zvezo. Obe glasili Hrvatov v Severni Ameriki sta te poskuse zavrnili in odločno obsodili.

V slovenski politični emigraciji so skupine v Narodnem odboru za Slovenijo ostale pri znanem programu neodvisne Slovenije v svobodni, demokratični Jugoslovanski konfederaciji, če je ta seveda možna. Skupina okoli „Slovenske svobode“ se zavzema za popolnoma neodvisno, suvereno Slovenijo izven Jugoslavije. Skupina dr. C. Ze-

Nekatere levičarske skupine so se pod vodstvom komunistov spravile na ropanje bogatih bolivijskih družin, druge pa so zasedle poslopja treh bolivijskih dnevnikov ter objavile, da bodo odslej naprej izhajali kot „časopisne zadruge, pod vodstvom posebnih nadzornih odborov“. Vodja bolivijske delavske organizacije Lechin je zahteval sodelovanje delavcev v Torresovi vladi. Toda Torres je svojo vlado sestavil brez njihovega sodelovanja. V vlado je vključil sedem generalov, tri gospodarstvenike, enega učitelja, tri pravnike, dva inženirja in enega zdravnikarja. Lechin je končno objavil, da študentje in delavci „ne zahtevajo več sodelovanja v vladi, bodo na sodelovanje z vlado, da bodo končno likvidirani sovražniki ljudstva in delavcev.“

Tito z evropskimi kralji

NATO SE V PARIZ IN RIM

Jugoslovanski komunistični diktator Tito se je minuli teden mudil na tridnevem obisku v Belgiji. Na bruseljskem mednarodnem letališču sta ga pričakala belgijska vladarja kralj Baudouin in kraljica Fabiola. Belgijsko prebivalstvo se za Titov obisk ni zmejnilo, pač pa je bilo nekaj protestnih vzklikov in propagande proti jugoslovanskemu komunističnem diktatorju.

V načrtu je imel jugoslovanski komunistični diktator Tito tudi potovanje v Nizozemsko in v Luksemburg, ter povratek skozi Köln, kjer je bil napovedan razgovor z zahodnonemškimi socialističnim predsednikom Brandtom, nazaj v komunistično Jugoslavijo. Tudi na Nizozemskem in v Luksemburgu se bo gostil pri kraljih.

bota in tovarišev „hoče videti obnovitev prvotne slovenske državnosti... v izpolnitvi in utrditvi“ SR Slovenije, kjer „bo treba 96% državljenom slovenske republike, ki niso člani Zveze komunistov, zajamčiti od slednje neodvisno in enakopravno udeležbo pri političnem odločanju o razvoju Slovenije v smislu demokratičnega pluralizma“.

Zanimivo je, da so se zadnji skupini, ki jo sestavljajo sicer pretežno pripadniki „Slovenskega državnega gibanja“, bivši člani in prijatelji „Straže“, pridružili tudi nekateri „mladi liberalci in en bivši „katoličan v OF“. Če se ti za „svojo rojstno domovino posebej prizadevni Slovenci v svetu“ še smatrajo za „politično emigracijo“, iz njihovega „Obvestila rojakom doma in po svetu“ ni razvidno.

A. D.

Camino hacia la anarquía

Día tras día nos informamos, a través de las noticias, acerca de los asaltos, actos de terrorismo y secuestros, que grupos revolucionarios perfectamente identificados cometen continuamente en la mayoría de los países americanos. Uruguay, Chile, Santo Domingo y Canadá son los ejemplos más recientes de esas turbias prácticas.

A medida que aumentan estos actos, y los grupos ejecutantes se vuelven cada vez más poderosos, aumentan también sus exigencias en cuanto al canje de los rehenes por „presos políticos“, que en la mayoría de los casos son delincuentes comunes con algún tinte ideológico. La satisfacción de esas exigencias por parte de los gobiernos llevan necesariamente a una anarquía, al vacío de poder en el cual estos grupos verán realizadas sus ambiciones. Serán ellos mismos los que, a partir de entonces, ejercerán el sistema de gobierno más duro e inflexible que se pueda imaginar.

Por eso no dejamos de coincidir con el gobierno uruguayo, y con otros gobiernos, que viendo en peligro las instituciones democráticas, rechazan de plano toda tratativa con estos grupos subversivos. Solo así se evitará la anarquía, último paso hacia la desaparición de la democracia y la pérdida de la libertad.

Pot v anarhijo

Dan za dnem imamo priliko, da se iz novice informiramo o ropih, terorističnih dejanjih in ugrabitvah, ki jih v večini ameriških držav nepraviloma izvajajo popolnoma identificirane revolucionarne skupine. Urugvaj, Čile, Santo Domingo in Kanada so najnovejši primeri teh umazanih dejanj.

V isti meri, kot se množijo te storitve, in se jačijo prevratne skupine, naraščajo tudi zahteve glede zamenjave talcev za „politične pripornike“, ki so v večini primerov navadni kriminalci nekoliko ideološko pobarvani. Ugoditev teh zahtev s strani vlad, pelje vedno v anarhijo, katero iščejo te skupine. Izrabili bodo brezvedlje in vzpostavili najbolj totalitarne režime.

Zato soglašamo z urugvajsko vlado, kakor tudi z drugimi vlada, ki so, videč v nevarnosti demokratične ustanove svojih dežel, v principu poročila odločile vsako pogajanje s prevratnimi skupinami. To tako se pramoči anarhija, ki je zadnji korak na poti razblinjenja demokracije in izgube svobode.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

PO SPLOŠNI STAVKI

V petek 9. t. m. je bila v vsoti Argentini velika splošna stavka. Bila je prva, ki jo je neposredno vodila revolucionarna delavska konfederacija (CGT), katero vodi kovinarski sindikatet Joze Pucci. Stavka sama je uspela. Zlasti na industrijskem področju so ta dan popolnoma „območnili stroji“. Trgovine in risarne so bile le delno aktivne. Transport na je bil deloma, in to le od base do mreke, kati šoferji so se ball nočnih narodov.

Sindikalno vodstvo je bilo z upehom zadovoljno. Sedaj misli do potankosti izpeljati „borbeni načrt“, po katerem bosta kmalu na vrsti dve novi

stavki. Prva od teh bo „aktivna“, to je, da se bodo ta den delavci zbirali na velikih manifestacijah, katere bo potem policija razpršila, pri čemer bo prišlo do večjih in manjših spopadov, nekaj ranjenih, itd. Koliko to resnično koristi delavskim interesom, je vprašanje. Mnogi so preteklo stavko označili za „politično“. Verjetno je v tem precej rešnice.

Vlada pa medtem vztraja na politiki dialoga. Čeprav je bivši predsednik Illia, katerega je Argentinska revolucija junija 66 odstavila, odklonil sestanek s sedanjim predsednikom, je ta mirno povabil na nadaljnji razgovor prvega revolucionarnega predsednika, generala Onganía, ki pa je razgovor tudi odklonil, ker da ne more spreminiti ničesar.

Ostali bi še eden; to je general Perón, ki živi sedaj v Španiji. A on je zaenkrat izvzet. Vendar se je zadnje čase precej pisalo v argentinskem časopisu o neki „splošni amnestiji“, s katero bi se tudi Perón lahko vrnil v Argentino, in ponovno prejel svoj vojaški čin (ena njegovih glavnih zahtev). V soboto 10. je predsednik Levingston na tozadevno časnikarsko vprašanje odgovoril, da trenutno ni v pripravi nobene amnestije. Da pa se lahko Perón vrne, kadar hoče, vlada mu tega ne misli preprečiti. S svojim povratkom pa mora prevzeti vsa odgovornost za dogodeke, ki bi jih ta korak povzročil. Jasnost predsednikovega odgovora je resenčila politične opazovalce. Doslej je bila namreč navada, da visoki funkcionari Peronovega prijatelja srhah niso izgovarjali. Sedaj vsi učitajo, kako bo izšeljeni bivši predsednik na to reagiral. Doslej je stalno trdil, da se ne vrne, ker mu pač vlada tega ne pusti.

Medtem na se približuje 17. oktober, peronistični praznik. Vendar vse kaže, da bo mirno potekel. Tako upanje je vsaj izrekel tudi Peronov „osebni delegat“ v Argentini, Jorge Paladino v časnikarskem intervjuju.

Medtem na so se pokazale prve razpoke v vladi. Notranji minister McLoughlin je odstopil, kot vse kaže, zaradi nesoglasja pri iskanju političnega izhoda argentinske revolucije.

Kraljevina Kambodža je minuli petek prvič v svoji večstisoletni zgodovini postala republika. Zadnji kambojski kralj je bil levičarski princ Norodom Sihanouk, ki ga je protikomunistična vlada odgnala s prestola 18. marca t. l. Sihanouk se je zatekel v varstvo Maočetungovega Pekinga. Odslej se bo imenovala uradno Republika Khmer.

MILOŠ STARE

DEMOKRATIČNA ALTERNATIVA

NAČRT VANE IVANOVIĆA

V Svobodni Sloveniji z dne 1. oktobra smo objavili iz razvojne poti slovenskih državno-političnih ciljev nekaj pomembnih izjav in načrtov nastalih po drugi svetovni vojni. Objavili smo tudi izvleček načrta za predlog demokratične alternative, kakor ga je izdelala takoličimovana „londonska grupa“ od 21. do 24. marca 1963 v Stampedu v Angliji. Tam je bilo tudi dogovorjeno, kot je zapisano v zadnji točki zapisknika: „V načelu smo sprejeli gornji načrt demokratične alternative s tem, da ga predložimo v razgovor krogu najbližjih prijateljev in da predloge sprememb in dopolnitev, ki bodo nastali tekom te diskusije medsebojno izmenjamo, da bi določili končno besedilo. Predlog demokratične alternative bo objavljen, ko bo dokončno določen.“

Zaradi neprevidnosti enega udeležencev — ki pa ni bil Slovenec — je načrt tedaj proti dogovoru prezgodaj prišel v javnost in s tem zbudil nerazpoloženje, ki je za nekaj časa zavrlo dogovorjeni postopek.

Da se je zaupno in stvarno razpravljalo o načrtu kljub temu nadaljevalo, je v znatni meri pripomogel Vane Ivanović. Zbiral je nasvete, predloge in kritike. Na osnovi teh in lastnega mišljenja in pogledov je izoblikoval načrt

demokratične alternative in ga izdal v posebni brošuri l. 1967 v namenu, kot je sam poudaril, da bi dal s tem pobudo in možnost za nadaljnje razpravljanje o načrtu.

Vane Ivanović v uvodu k svojemu načrtu poudarja, da je sicer njegova formulacija načrta v korist skupnosti Zveze držav-članic, vendar je zgrajena na sledečih temeljih:

1. Pravica samoodločbe narodov, v čemer je brez ozira na njegovo formulacijo vsjeta pravica do izstopa iz Zveze.

2. Enakopravnost, ne samo državljansko-področje, ampak tudi narodnih skupnosti in držav-članic Zveze.

3. Enakomerna razdelitev sedežev glavnih organov in ustanov Zveze po ozemljih držav-članic in enakopravna razdelitev poslov Zveze med pripadnike posameznih narodnosti.

4. Splošna načela o obrambi državljanske, politične in verske svobode vseh državljanov so ustavno obvezna za Zvezo in za vse države članice.

Za lažje razumevanje nadaljnjega razpravljanja o Ivanovićevem načrtu demokratične alternative, bomo ta načrt objavili v celoti in sicer v dveh delih. Danes objavljamo prvi del:

I.

Dozrinos k javni obravnavi, ki se vrši doma in v tujini že od začetka komunistične vlade.

Uvod

Komunistična vlada v Jugoslaviji je po več kot dveh desetletjih neomejene oblasti pokazala vrsto neuspehov na političnem, ekonomskem, socialnem in kulturnem področju, ki nas napolnjujejo s skrbjo. Njeni poskusi rešitve narodnostnih sporov Jugoslavije so samo dozdevni. Dejansko so spori med jugoslovanskimi narodi zdaj dobili deloma drugačno obliko in so raztegnjeni na drugačna področja javnega delovanja; v določenih smereh pa se vedno bolj poglobljajo in skrivajo v sebi hude nevarnosti za vsak jugoslovanski narod posebej in za vse skupaj.

K povečanju vseh drugih težav, zlasti v vprašanju mednarodnih odnosov, v gospodarstvu in financah, so se pridružili še spori v vrhovih Zveze komunistov kakor tudi načrti za reorganizacijo partije, ne v namenu da bi liberalizirali sedanjo totalitarno oblast, temveč, da bi jo še za naprej zavarovali. Zaradi pritiska vseh teh težav in skrbi se v komunističnih vrstah polasča vznemirjenje, ki ne more ostati brez škodljivih posledic za trdnost in odpornost komunističnega režima.

Zaradi takega položaja je dolžnost ljudi dobre volje in naprednih pogledov v vseh jugoslovanskih narodih doma in v svobodnem svetu, ki jim je za to, da se politično-socialna in narodnostna vprašanja rešujejo po načelih prave demokracije, da poskrbe za sestavo demokratične alternative komunističnemu režimu v Jugoslaviji. Načrt take alternative mora obsejati prostor vse Jugoslavije in da proti vladajočemu totalitarizmu očrta podobo jutrišnje državne skupnosti jugoslovanskih narodov, postavljene na demokratične, sporazumno utriene temelje.

Temeljna načela

Ustrezno načelu, da ima vsak narod pravico do svoje samostojne narodne suverene države, privada ta pravica tudi vsakemu jugoslovanskemu narodu. Izhodna točka sporazuma med jugoslovanskimi narodi je priznanje pravice, da narodi po svojih svobodno izvoljenih narodnostnih zastopnikih izrazijo voljo, ali hočejo ostati v državni skupnosti Jugoslavije ali zahtevajo svoje posebne samostojne države, če se kdo od štirih neodvisnih narodov — srbski, hrvatski, slovenski, makedonski — odloči, da si ustanovi svojo samostojno narodno državo, ima na podlagi načela narodne samoopredelitve pravico, da si tako državo ustanovi.

Vendar je državna skupnost Srbov, Hrvatov, Slovencev, Macedoncev in bosansko-hercegovskih muslimanov nujna za obvarovanje etnografske in politične neokrnjenosti za vsakega izmed njih in za vse skupaj.

Vsak poskus razbijanja sedanjih

mednarodnih mej Jugoslavije bi hudo ogrozilo koristi Srbov, Hrvatov, Slovencev, Macedoncev in bosansko-hercegovskih muslimanov.

Gospodarski in socialni red vsakega posameznega jugoslovanskega naroda more biti najbolje zavarovan v njihovi zvezni državni skupnosti.

Posebej še: ni mogoče doseči razdelitve Srbov in Hrvatov v dve posevne samostojni neodvisni državi tako, da bi zadovoljila večino Srbov in večino Hrvatov in ne more biti izvršena brez nedoglednih trenj med obema narodoma.

Uveljavljanje načrta

Iz mnogoletnih razgovorov izhajajo po mojem mnenju v nadaljevanju našete vodilne misli za uveljavljanje gornjih temeljnih načel, ki naj spravijo v sklad posebne koristi vsakega naroda za skladno državno skupnost.

1. Jugoslavija bi bila Zveza štirih suverenih narodov: srbskega, hrvatskega, slovenskega in makedonskega — ki bi sestavljali državno skupnost iz petih držav-članic: Srbije, Hrvatske, Slovenije, Bosne-Hercegovine in Makedonije. Vprašanje črne gore, ali postane posebna država-članica, ali se združi s Srbijo, bi rešili poslanci Srbije in Črne gore.

Temna bodočnost slovenske Koroške

Peti tabor zamejske mladine na Koroškem

V predzadnji številki našega lista smo pisali o čudnem pisanju študentovske revije Kladio na Dunaju. Nov žalosten dokaz stanja velikega dela mladine na Koroškem je opis petega tabora zamejske mladine, kot ga je v Katoliškem glasu objavil primorski akademik, ki se je tabora udeležil. Ob njegovem pisanju se sprašujemo: Kakšna je bodočnost Slovenstva na Koroškem? Ali je res njegova usoda, da iz roda v rod propada?

Vsaki dve leti se mladina s Koroške, Tržaške in Goriške zbere na zamejskem taboru; letos je bil na Koroškem 5. in 6. septembra. Datum ni bil prav primeren, ker so komaj minili poletni meseci, pa tudi ker so bila v istih dneh predavanja v Dragi. Vendar smo fantje in dekleta z Goriškega sklenili, da se v čim večjem številu udeležimo tabora na Koroškem: in šlo nas je res veliko. Polni lepim namenov smo se odpravili; mnogi niso še nikoli bili na Koroškem in so želeli boljše spoznati to deželo in njene ljudi; druge pa je zlasti zanimala tamkajšnja mladina, nje-pobude in nameni za bodočnost.

Lepe slovenske pesmi smo prepevali, ko smo se v avtobusu peljali po Rožni dolini proti Bilčovsu, ki je bil sedež letošnjega tabora; in najlepše smo zapeli, ko smo se ustavili pred Ogrisovo gostilno. Želeli smo na najbolj preprost način dokazati, kako ljubimo svojo pesem in z njo vse naše rojake. Koroški fantje in dekleta pa se za nas skoraj niso zmenili. Radovedno so nas nekateri gledali skozi okna, kot da se čudijo, da sploh še kdo po slovensko poje.

2. Temeljni namen Zveze bi bil zavarovati suverenost vsakega od štirih narodov Jugoslavije in zagotoviti enakopravnost vseh držav članic, kakor tudi vsklajevati njihove koristi v skupnosti.

3. Države-članice bi imele po svojem občem državno-pravni statusu po svoji pravici samoorganiziranja in po obsegu svojih pristojnosti državno-pravni značaj države.

4. Ozemeljska razdelitev med državami-članicami skupnosti bi ustrezala v glavnem sedanji razdelitvi Jugoslavije na narodne republike. Meje med Srbijo in Hrvatsko bi določili narodni poslanci Srbov in Hrvatov, izvoljeni v ustavodajno skupščino, upoštevajoč želenje srbskega in hrvatskega obmejnega prebivalstva.

5. Prvo ustavo Zveze bi sprejela enozbornična Ustavodajna skupščina, ki bi jo istega dne ro enem skupnem volilnem zakonu volili vsi polnoletni državljani Zveze obeh spolov. Volilni sistem mora temeljiti na številčnem stanju posameznih narodov, narodnostnih skupin in manjšin. Odločbe Ustavodajne skupščine bi postale veljavne, če bi zanje glasovali večina Srbov, večina Hrvatov, večina Slovencev in večina Macedoncev, od narodnih poslancev v Ustavodajni skupščini.

Večina narodnih poslancev vsakega izmed štirih suverenih jugoslovanskih narodov, izvoljenih v Ustavodajno skupščino, bi bila pooblaščenca, da odkloni sodelovanje in sprejem ustave, in da zahteva oddvojitve naroda, ki ga predstavlja, v samostojno suvereno narodno državo.

6. Prva Ustava skupnosti bi poskrbela za organe in postopek za spremembo Ustave in za morebitno izvrševanje pravice narodne samoopredelitve potem, ko bi stopila v veljavo. Posebej bi Ustava poskrbela, ali naj bi v tem spreminjalnem postopku sodelovali tudi parlamenti držav-članic z ratifikacijo (potrditvijo) predlagane spremembe.

7. Na podlagi pravice samoorganiziranja bi države-članice samostojno sprejemale svoje ustave in zakone. Ustave in zakoni držav-članic bi morali biti v skladu z Ustavo in zakoni skupnosti. Države-članice ne bi smele sprejemati ustavnih in zakonskih odredb, ki bi nasprotovale osnovnim človeškim pravicam in državljskim in ki bi delale razliko med državljani Zveze zaradi njihovega spola, narodnosti, vere, krajevne pripadnosti in njih politične pripadnosti.

Sledilo še moralo: Razdelitev pristojnosti. Organi zveze in Obvezna načela za Zvezo in države članice. Objavljena bodo v prihodnji številki.

„Značilno za zrelega človeka je, da zmore prepoznati in priznati, brez bolestne nestrpnosti pa tudi brez prezirljivega cinizma, vse ostanke infantilnega mišljenja v sebi ter v skladu s tem spoznanjem tudi ravnati.“

Pariški psihiater Charles Nodet — Communication a la „Société psychoanalytique de Paris“ 21. V. 1957.

BRALI SMO

Očividno nasprotje

Jugoslovanska komunistična propaganda uporablja vsa mogoča sredstva, da svojo ideologijo tihotapi v zahodni svet. Eno glavnih prizadevanj pa je, prikazati medvojne in revolucijske dogodke v „pravi“, to je komunistični luči. Temu naj bi služil tudi najnovejši jugoslovanski film „Bitka na Neretvi“. Ta superprodukcija je bila financirana vzajemno med Italijo, Nemčijo, ZDA in Jugoslavijo. Kakšna zgodovinska objektivnost je pri tem mogoča, si lahko mislimo. Če film financirajo države, ki so med vojno okupirale Jugoslavijo, v nem nastorajo tuji zvezdniki, in od njeega jugoslovanski režim pričakuje lepih deviz, je jasno, da bodo edini no-stavljani v slabo luč prav resnični medvojni borci za svobodo.

To je pravilno ugotovil tudi kritik A. M. R., ki je v buenosajreškem tujtranzjiku La Prensa, največjem dnevniku v Latinski Ameriki, v uvodu zapi-

sal sledeče:

„Po sedemnajstih letih časovne razlike in po neštetihi zgodovinskih epizodah, ki oddaljujejo iz spomina najvažnejše dogodivščine iz zadnje svetovne vojne, je težko s točnostjo določiti resničnost dogodkov, ki jih predstavlja ta italijansko-jugoslovansko-nemško-ameriška koprodukcija. Ne da bi hoteli razsojati o notranjih problemih jugoslovanske politike, nas preseneča očividno nasprotje, ki se pojavi iz usmeritve tega filma, če ga primerjamo z drugim, ki je bil pred petindvajsetimi leti sneman pod naslovom „Četniki“ in kjer je igralec Philip Dorn nosil vlogo narodnjaka Drače Mihajlovića. Medtem ko so bili v tistem filmu četniški heroji, se jih v „Bitki na Neretvi“ prikazuje kot izdajalce. Na vsak način se nam ne sme zdeli čudno, da se v teh časih v kinematografski predstavi, izvedeni v Jugoslaviji, časti le redeče čete.“

Razvratnost zaradi alkohola

Po statističnih podatkih svetovne zdravstvene organizacije je Jugoslavija po potrošnji alkoholnih pijač na četrtim mestu v Evropi. „Dobra kapljica“ povzroča hudo družbeno zlo. Zelo veliko je umorov, pretepev in tatvin, ki so bili storjeni pod vplivom alkohola. Na ozemlju Vojvodine je bilo lani 60 odstotkov od skupnega števila umorov storjenih pod vplivom alkohola, hujših telesnih poškodb pa je bilo zaradi alkohola 40 odstotkov. Celotno 14 odstotkov posilstev je bilo storjenih v alkoholiziranim stanju.

Škoda od tega večnega zla — alkohola — ne nastaja samo v prometu, niti ni samo v tatvinah in zločinih. Alkohol je splošna socialna nevarnost. Jugoslovanska skupnost izgubi velikanška sredstva zaradi čezmerne uporabe

alkoholnih pijač, še zlasti, ko gre za izgubljene delovne dni alkoholikov. Beograjsko gospodarstvo je samo v dveh letih izgubilo 16 milijard dinarjev zaradi odsotnosti alkoholikov z dela. Socialno zavarovanje je nadomestilo na račun zdravljenja alkoholikov milijon sto tisoč delovnih dni. Alkoholiki-bolniki izostanejo z dela 50 odstotkov pogosteje kot drugi zaposleni. Vendar na tudi glede tega podatki niso natančni. Zmeraj ni mogoče zanesljivo ugotoviti dejanskega vzroka bolezni in izostanka z delovnega mesta. Veliko je takšnih, ki pridejo na delo napol alkoholizirani. S tem sicer ne izgubijo delovnega dneva, je pa zato njihov delovni učinek dvomljiv. Znanost je dokazala, da alkohol, tudi v najmanjših količinah, vpliva na upadanje delovne sposobnosti.

Gledališka sezona v Sloveniji

Repertoar Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani je v letošnji sezoni sledeči: na velikem odru zastopata slovensko dramatik Ivan Mrak s tragedijo Mirabeau ter Vitomil Zupan s tragično komedijo Aleksander praznih rok, med svetovno klasiko so se odločili za Aristofanovo komedijo Ptiči, Shakespeareovo tragedijo Machbeth in Racinovo tragedijo Fedra, sodobno tujo dramatik predstavljajo Tri sestre Čehova, Wilderjev Snubačko in Photo Finish Ustinova; na malem odru bomo videli Strniševе Žabe, Marčusovo delo Umor sestre George, Zajčevega Potohodca, Vitračevega kritično farso Viktor in Anouilhovo komedijo Orkester.

V Celju pa je novo sezono gledališče pričelo 25. septembra s premiero Župančičeve Veronike Deseniške, ki jo je v Celju že pred 45 leti uprizorilo Dramatično društvo. V letošnji sezoni, ki jo smatrajo kot jubilejno leto, ker obhajajo 20 letnico Čeljskega poklicnega gledališča, so nadalje še na sporedu: Linhartova „Županova Micka“; „Goethe“ avstrijskih avtorjev Riedla in Polgarja; krstna predstava „Galebov“ Ignaka Kamenika, ki posega v probleme samomorov; krstna predstava „Sekir“ Janeza Žmavca, „Musikala za vojaški boben in doraščajočo mladino“, napisano po pripovedkah Frana Rosa; „Norci“ Dušana Jovanovića in Claudelova „Zamenjava“.

Goriška in Primorska

USTANOVITEV SLOVENSKE STROKOVNE ŠOLE

Po večletnih prizadevanjih, zahtevah, protestih na eni ter številnih obljubah in zagotovilih na drugi strani se je italijanska vlada v Rimu končno le zgnala ter naročila prosvetnemu ministrstvu, naj pri italijanskem strokovnem zavodu v Trstu odpre s šolskim letom 1970-71 dve sekciji (za orodno mehaniko in šivilje), namenjeni slovenskim učencem. To naj bi bil začetek slovenske strokovne šole v Trstu, katero tržaški Slovenci zahtevajo že najmanj pet let. V veliko škodo so

pristojne oblasti dolgo in predolgo odlašale z odprtjem takšne šole, tako da je na stotine slovenskih fantov in deklet šlo v praktične poklice brez ustrežne strokovne izobrazbe. Tudi letošnjih možnih kandidatov je bilo lepo število, toda zaradi negotovosti s slovensko strokovno šolo so se vpisali v druge šole in manj pomembne tečaje, tako da bo treba napeti vse sile, da se sedaj pišejo na novo ustanovljeno strokovno šolo za Slovence. Vpisovanje je že v teku od 18. septembra v tajništvu srednje šole „Ivan Cankar“ pri Sv. Jakobu, kjer bo začasni sedež nove šole. Praktični pouk bo pa v učilnicah sorodnega italijanskega tehničnega zavoda v ulici Lazzaretto Vecchio.

to je na pol prazna dvorana na zaključni popoldanski prireditvi, ko ni bilo nikjer videti mladine, ki se je prejšnji večer udeležila zabave s plesom. Najbrž je bila na kakšni drugi zabavi s plesom...

Pri vseh teh ugotovitvah moramo priznati, da se nam koroški Slovenci smilijo. Prej kot pomenevanje jih bo do propada privedla pretirana „naprednost“. Saj vsi vemo, kaj se danes v svetu skriva za izrazom „moderno“: dosti besed, lepa zunanost, zabava in užitek; prav nič pa požrtvovalnosti in resnosti.

In ko smo se odpeljali proti domu, ni bilo več slišati med nami koroške nesmi; od nje nam je ostala v ustih le... grenkoba.

Slovenska javnost je z zadovoljstvom sprejela novico o ustanovitvi strokovne šole, moti jo pa, da je do tega prišlo tako pozno, le nekaj več kot deset dni pred pričetkom pouka. Zaradi tega odziv dijakov ne bo tak kot bi bil, če bi se vpisovanje pričelo vsaj pred enim mesecem. Poleg tega obstaja tudi problem ustreznih učnih moči, ki so se usmerile medtem že na druge šole, tako da bo brez dvoma neka težava tudi v tem pogledu.

Slovenska javnost tudi obžaluje, da nova šola ni še samostojna, ampak priključena sorodni italijanski šoli. Šolske oblasti zagotavljajo, da bo v teku nekaj let lahko postala samostojna, in sicer ko bo imela vse tri razrede.

Novice iz Slovenije

DOSLOVICE: Pred približno tremi leti se je pričela akcija za ureditev rojstne hiše pisatelja Finžgarja. Končujejo z zadnjimi deli in računajo, da bo hiša še to jesen restavrirana.

LJUBLJANA: Odbor za vzgojo in izobraževanje prosvetno kulturnega zbora slovenske skupščine je 10. septembra obravnaval „osnutek zakona o delavskih univerzah, izobraževalnih centrih in drugih organizacijah, ki poleg šol izobražuje odrasle“, oziroma, ki jim je izobraževanje odraslih poglavita dejavnost. Dolga leta so pripravljali osnutek o delavskih univerzah in podobno. Upravičeno se mnogi sprašujejo, koliko let bo trajalo, da bo ta osnutek uresničen.

KRANJ: Na tretjem mednarodnem festivalu športnih in turističnih filmov v Kranju so ob koncu 12. septembra podelili priznanja najboljšim od 58 filmov, kolikor jih je letos sodelovalo v konkurenci. Grand prix kranjskega festivala, skulpturo „Zlati Triglav“ je prejel francoski film „Etuda v 21 točkah“, „Srebrni Triglav“ je pripadel sovjetskemu filmu „Belci, rjavci, vranici“, „Bronasti“ pa poljskemu filmu „Beg“. Četrto veliko priznanje kranjskega festivala, nagrado I. C. S. P. E. UNESCO, si delita francoski film „Cabanques“ in jugoslovanski film „Po reki Uni“ nagrado „Pierre Courbertin“, ki jo podeljuje Mednarodno združenje za širjenje umetnosti s pomočjo filma C. I. D. A. L. C. in nosi ime Pierra Courbertina, pa madžarski film „Pet dni“, častno diplomu tega združenja, povezano s posebno bronasto medaljo, pa je dobil letos slovenski režiser Jože Pogačnik za svoja filma o košarki „Kvišku“ in „Zlati fantje“.

BOHINJ: Izreden pogum so morale imeti včasih ženske, ki so si upale početi stvari, ki naj bi bila domena moških. Ena izmed teh žensk je bila Rozalija Škantar, po domače Šestova iz Bohinja, ki je kot dvajsetletna mladenka skupaj s svojim očetim Jožetom Škantarjem, slavnim triglavskim vodnikom, kot prva ženska stopila na vrh očeka Triglava. To se je zgodilo natanko pred sto leti, leta 1870. Na streho neke dežele takrat še ni vodila steza, kakršna je danes, ni bilo klinov in ne jeklenih vrvi. Rozalka je morala tudi plezati, kot so plezali tisti pogumni moški, ki so se upali na vrh. Plezala pa je v krilu, ki ji je segalo do tal. Ob stoletnici njenega podviga je stopila na trielavski vrh sto žensk. To je bil že neti, jubilejni ženski pohod na vrh Triglava, ki ga vsako leto prireja Tedenska Tribuna. Na vrh so jih poveli v enostih navezah znani gorski vodniki. Navkljub vodnikom, udanih steni, železnim klinom in jekleni vrvi je to še vedno velik podvig. V ženski

Umrla je Sidonija Jeras

Posredovala je slovensko kulturo francoskemu narodu

V noči 12. 9. se je izteklo življenje zaslužne književne prevajalke Sidonije Jerasove. V našem kulturnem krogu je kar edinstven primer, da bi Francozinja po rodu, kakor je bila pokojnica, toliko storila za ugled slovenske in v širšem smislu tudi jugoslovanske umetniške ustvarjalnosti v mednarodnem svetu. Sidonija Jerasova je umrla najprizadenejša prevajalka Ivana Cankarja, saj so njena cankarjana v francoščini in angleščini tako obilna, kakor menda pri nobenem prevajalcu iz naše književnosti. Naša kulturna zgodovina ne bo smela in ne mogla nikdar pozabiti ljubezni, s katero se je ta francoska intelektualka vključila v naš kulturni krog.

Sidonija Guinot se je rodila 25. avgusta 1894 v francoski provinci — v Usselu — in se je potem kot potomka siromašne družine z izredno energijo prebila k diplomu na pariški Sorbonni, kjer je študirala francosko lingvistiko in angleščino. Med prvo svetovno vojno se je v Bordeaux seznanila s pomembnim profesorjem, pred nekaj leti umrlim Josipom Jerasom, ki je prišel v Francijo po umiku srbske vojske kot Albanio. Kot zakonca sta se 1. 1919 naselila v Ljubljani in s tem letom se začela življenje te inteligentne Francozinke v slovenski svet. Pridobila si je popolno znanje slovensčine in srbohrvaščine. Že 1. 1926 je opozoril na prevajalsko prizadevanje Sidonije Jerasove njen prevod Cankarjevega „Hlance Jerneja“. Štiri leta pozneje je ta mojstrovina slovenskega prevodnika izšla v njenem angleškem prevodu (le-ta je

stotnji jih je namreč večina stopila na vrh prvič, precej je bilo starejših od petdeset let, nekatere pa so bile že blizu sedemdesetih. In nekatere so — slo leti pozneje — premagale triglavski vrh spet v dolgem krilu.

BOVEC: Tu se mudi devetčlanska ekipa francoskega podjeja iz Grenobla, ki bo dobavila konzorciju za graditev alpskega turističnega centra veliko krožno gondolsko žičnico. Člani ekipe kolikoli bodo traso žičnice, pri čemer si pomagajo s helikopterjem. — Sredi septembra je prispel v Bovec tudi nekdanji slovenski vodja francoske reprezentance v alpskem smučanju Honoré Bonne, ki si je ogledal smučarske terene na Kaninskem pogorju.

PULJ: Ladjedelnica Uljanik iz Pulje je z velikima švedskima družbama „Salen“ in „Graenges“ sklenila pogodbo o gradnji 265.000 tonske ladje za prevoz razsutega tovora in nafte.

POLZELA: Polzelska tovarna že več mesecev sem proizvaja ženske nylon nogavice izključno za domače tržišče. Vseh 9.000.000 parov, kolikor so jih s proizvodnim načrtom nameravali letos izdelati, imajo razprodanih. Spričo velikega povpraševanja so se odločili uvesti še četrto delovno izmeno. Z dodatno izjemo bodo uspeli izdelati še 1,5 milijona parov nylon nogavic. V naslednjih mesecih se bo tovarna tudi pripravila na delno zamenjavo strojev s produktivnejšimi. Znano je namreč, v nogavičarski stroji tehnološko zastarijo v 3 do 4 letih.

LJUBLJANA: Iz široke okolice Vraždinca in Čakovca so vsa povojna leta v velikem številu prihajali mladi delavci, ki so se pri slovenskih gradbenih podjetjih usposobili za dobre tesarje, zidarje, železokrivce in druge gradbene poklice. Ni pretirano reči, da je bilo to območje Hrvaške „pravcati bazen, iz katerega so leta in leta črpali slovenski gradbeni kolektivi“. Zadnja leta posebno lani in letos pa je zelo težko od tam dobiti mlade delovne moči. Če jih je prejšnja leta prihajalo v Slovenijo na tisoče in tisoče, jih letos največje gradbeno podjetje Gradis ne more dobiti več kot dvajset, pa bi nujno rabilo vsaj 60 mladih fantov, ki so končali osemletko.

ŠKOFJA LOKA: V škofjeloški občini že nekaj časa tečejo priprave na združitev treh večjih industrijskih podjetij: loških tovarn hladilnikov, Iskre iz Železnikov in Elre. Integracijski proces pa se ne bo ustavil ob združitvi teh treh gospodarskih organizacij. Novo podjetje, ki bo imelo okoli 2000 zaposlenih, nameravajo potem kot samostojno organizacijo priključiti združenemu podjetju Iskra.

dosegel 1. 1947 drugo izdajo). V letu 1930 je izšla zbirka Cankarjeve kraške proze v knjigi z naslovom „Pages Choisies“: pri tem prevodu je bil udeležen tudi njen soprog.

Po vojni je profesorica Jerasova še z večjim elanom nadaljevala prevajalno delo. Iz Cankarjevih spisov je med drugim prevedla v francoščino, delno pa tudi v angleščino „Moje življenje“, „Podobe iz sanj“, „Martina Kačurja“, „Pohujšanje v dolini šentflorjanski“ in „Hlapec“ (slednje so v njenem prevodu uprizorili na nekem pariškem odru). Prevedla je tudi Grumov „Dogodek v mestu Gogi“, dr. Frana Steleta spis „La Slovénie, son histoire, sa culture et sa littérature“ in še marsikaj drugega. Bibliografijo njenih prevodov pogrešamo. Samo ta bi lahko pokazala, koliko slovenskih, delno na tudi hrvaških in srbskih spisov, zlasti še poezij je Sidonija Jerasova prevedla v francoščino.

Za pripravila oče se antologijo jugoslovanske poezije, zasnovano v zelo širokem obsegu, je prevedla mnoge pesmi iz vseh jugoslovanskih literatur.

Ob njeni smrti je zapisal B. Borko: „Tisti, ki smo cela desetletja pozorno spremljali prevajalno dejavnost te slovenizirane Francozinke, najbolj občutljivo ob njeni smrti hvaležnost za vse, s čimer je pomagala uveljavljati v mednarodnem svetu dosežke slovenske literarne ustvarjalnosti. To poslanstvo nienega življenja, prav kakor njena simpatična osebnost, ostaneta v trajnem spominu.“

SLOVENC I V ARGENTINI

Buenos Aires

Udeležence proslave našega narodnega praznika 29. oktobra in dneva slovenske zastave, ki bo v soboto, 24. t. m. v Slovenski hiši prosimo, da prijavijo svojo udeležbo in prevzamejo vstopnice proti plačilu 900 pesov pri odborih svojih organizacij, v domovih ali v Slovenski hiši. Udeležbo naj prijavijo do nedelje 18. t. m.

SAN JUSTO

Preteklo nedeljo, 11. oktobra je bilo v San Justu veliko slavlje. V našem domu so obhajali 14. obletnico. O lero uspeli celodnevni prireditvi bomo podrobneje poročali v prihodnji številki.

RAMOS MEJIA

Mladinska godba v Slomškovem domu V nedeljo, 27. septembra, nas je prijetno presenetila mladinska godba. Pod vodstvom Toneta Skubica jo trenutno sestavlja 23 fantov v starosti od 7 do 20 let. Ves spored z naslovom „Spomini“, je v pesniško vezani besedi, katere avtor je g. Skubec sam, povezoval g. Franco Holosan.

Kot prvo točko so fantje zaigrali: Slovenec sem. Nato nas je spremljala beseda vodila nazaj v Slovenijo, pod Triglav. In že so mladi godbeniki udarili Triglavsko koračnico. Za tema dvema junaškima se je vrstila otožna, toda vedno lepa: Lipa zelenela je. Iz zelenja in poletja nas je pesem vodila preko jeseni v zimo. Prislunhili smo božični: Sveta noč, blažena noč. Ne da bi se poslušalci zavedli tega preskoka, smo bili naenkrat vsi v slavnostnem razpoloženju ob zvokih velikonočne: Zveličar naš je vstal iz groba.

Po kratkem premoru so nas „Spomini“ vodili v leto 1941. V raj pod Triglavom pritisnil je zmaj. Lipa je zadržala, zaokala je, ni pa umrla, le onemela je. Prislunhili smo zopet Lipi,

Umrli so:

LJUBLJANA: Anton Dovč, up. (85), Marijeta Zidan, Ivanka Brolih roj. Gabrenja, up., Ludvik Šmuc, rudar v p., Krista Levičnik, Kristina Stadler, up. (88), Henrik Franken, dentist, Jože Vidmajer, up. trg. (84), Štefan Marija in Trena Fekonja, Doroteja Benet r. Kovačič, Jerne Jenko, p. dr. Modest Novak OFM, dolgoletni žurnik v šiški Franc Mušič, dirk. str. teh., Ivan Korošič, avtomeh. v p. (73), Jernej Kočvar, up. (82).

MARIBOR: Dr. Jože Dobrošek (86), sodni sv. v p., Pero Cestnik, up. prof. tel. vzgoje (76), Konrad Pulko (83), Franc Rumpof (71), Stanko Gradišnik, uč. v po., Marija Bela, pos. (71), Rudi Plec, Anton Kimovec, predvojna komunist, Jože Kočbek (60) up., Alojzija Domicelj roj. Knaflič.

RAZNI KRAJI: Veno Pilon, akad. slikar, Ajdovščina (74), Anton Luin, up. (79), Kranj, Marija Anderlič, Branik, Karel Štraus, šol. nadz. v p., Dol. Logatec, Terezija Šarec r. Pirnat, žena zdravnikar, Radovljica, Janko Gašperlin, mesar v p., Senčur, Tone Kmecl, posl. rest. Celje, Milena Hočevar r. Torkar, Stanjel, Anton Oražem, Kamnik, Jože Klanjšek, gen. dir. v p., Medvode, Peter Arnshek, Kranj, Matilda Herodež r. Rudnik, Trbovlje, Antonijo Zupanc, Gor. Dolji, Matija Lesica, up. rtt., Dravljje, Marija Knez, Trbovlje, Mira Kramer, učiteljica, Laško.

NAŠE REVIIJE

Meddobje XI - 2

Pred kratkim je izšla druga številka splošnokulturne revije „Meddobje“ ki jo je kot svojo 72. publikacijo izdala Slovenska kulturna akcija v Buenos Airesu.

Uvodnik v španščini je napisal glavni urednik France Papež in je za snov izbral „El mundo y nosotros“ (Svet in mi).

Sledi poetična drama „Gozd“ v dveh dejanjih, katere avtor je prav tako pesnik France Papež. V njej nastopajo: Ulises, Enej, Don Quijote, Lepa Vida, Kasandra, Dido, Kirka, Zarotniki in zbor. Avtor omeni, da dobivajo Osebe, čas in kraj različne zgodovinske in šloveske vrednosti. Časovno je opredelil: po razdejanju Troje — po drugi svetovni vojni. Poetična drama (katere del je že Nikolaj Jeločnik uporabil za zgradbo svoje odrske suite ob letošnjih junijskih proslavah) ima gotovo svojevrstno veliko vrednost in bi jo bilo ob priliki posebej analizirati.

Naslednji prispevek je „Meditacija o Kristusovem trpljenju“ Milana Kopušarja. Trpljenje učlovečenega Boga se obširno razmišljuje, pa tudi presoja pod psihološkim zdravniškim kirurškim in umetniškim vidikom.

V zaglavju Problemi piše Vinko Ža-

tokrat v izredno počasnem in otožnem tempu. In že smo bili v letih revolucije. Na eni strani okupator in brat, ki je zasadi Lipi nož v hrbet, na drugi pa mladost, junaštvo, vera v ideale. Občinstvo je stoji poslušalo: Oče, mati. Izdaja! Prezirani od vseh zapuščamo domovino. Marsikdo starejših se je z gerkobo v sru spominjal tistih dni ob zvokih: Sirota jaz okrog blodim. Sedaj smo v tujem svetu. Toda spomini uhajajo nehoti nazaj in to so še posebej poudarili godbeniki z Oj le šumi gozd zeleni. Toda proč z malodušjem, pogled nam mora biti uprt naprej! Naprej zastava slave je bila zadnja točka sporeda.

Deset pesmi, deset doživetij. Kdor je te fante poslušal v njih prvih začetkih, je veselo presenečen prisluhnil temu koncertu. Razumljivo je, da ni še vse gladko, toda če bodo fantje vztrajali pri tako resnem delu, g. dirigent pa še naprej razpolagal s tako ogromno zalogo potrpežljivosti, potem uspeh ne more izostati.

Fantje so po končanem koncertu na željo občinstva, ki je napolnilo dvorišče Slomškovega doma, več pesmi ponovili.

Še majhna opazka na rob: po mnenju kronista bi bilo poslušalstvo dosti bolj zbrano, če bi se med prireditvijo ne streglo ne z jedjo, na s pijačo.

BARILOCHE

XVII. slovenske smučarske tekme

4. t. m. je Slovensko planinsko društvo v Bariločah organiziralo XVII. slovenske smučarske tekme na Cerro Catedral. V obeh panogah — slalom in veleslalom — je bila udeležba res lepa. Nastopilo so tudi, kot se zadnja leta redno dogaja, številni iz vrst najmlajših smučarjev in zasedli lepa mesta. Prvič pa se je zgodilo, da je prvak Dinko Bertonecjel tekmoval in izgubil prvo mesto. Posamezni rezultati so bili sledeči:

Veleslalom	
Dolžina: 600 m; višina: 150 m; Številno vrate: 20.	
1. Janko Grzetič 0' 23" 5;	2. Dinko Bertonec 0' 25" 2;
3. Aleksander Černigoj 0' 28" 4;	4. Marko Jerman 0' 30" 5;
5. in 6. Martin Jerman in Peter Drajzibner 0' 31" 5;	7. Neško Razinger 0' 32" 8;
8. Janez Drajzibner 0' 34" 9;	9. Tonček Arko 0' 39" 10;
10. France Jerman 0' 41" 8;	11. Nevenka Jerman 0' 47" 12;
12. Rihard Godec 0' 48" 13;	13. Stane Bačar 0' 58" 14;
14. Grega Arko 1' 03" 15;	15. Edgard Godec 1' 04" 16;
16. Peter Arnshek 1' 08" 17;	17. Luis Černigoj 1' 47" 18;
18. Klemen Arko 2' 08" 19;	19. Vojko Arko 3' 02" 20;

Slalom	
Dolžina 400 m; Višina 100 m. Vrate 22.	
1. Janko Grzetič 19"0 19"0 0'38"0	
2. Dinko Bertonec 20"0 20"5 0'40"5	
3. Marko Jerman 22"0 22"2 0'44"2	
4. Aleks. Černigoj 24"5 23"8 0'48"3	
5. Martin Jerman 27"9 25"8 0'53"7	
6. Neško Razinger 27"5 27"8 0'55"3	
7. France Jerman 29"5 30"0 0'59"5	
8. Stane Bačar 32"0 29"5 1'01"5	
9. Peter Drajzibner 28"0 35"0 1'03"0	
10. Nevenka Jerman 37"1 33"5 1'10"6	
11. Tonček Arko 34"5 36"7 1'11"2	
12. Rihard Godec 37"5 36"2 1'13"7	
13. Luis Černigoj 37"5 46"0 1'23"5	
14. Janez Drajzibner 40"0 46"8 1'26"8	
15. Edgard Godec 43"5 49"0 1'32"5	
16. Grega Arko 45"0 52"5 1'37"5	

OB OBLETNICI SMRTI

V soboto, 31. oktobra bo v Slovenski kapeli sv. maša za pokojnega glavnega urednika Svobodne Slovenije, Joškota Krošlja.

V soboto, 21. novem. pa bo maša in komemoracija za pokojnim predsednikom Narodnega odbora za Slovenijo dr. Miho Krekom.

kelj o Veri v sodobnem svetu. Podrobno se ustavlja ob problematiki vere, modernem ateizmu, Bergsonovem odgovoru, pa tudi ob fenomenu prebujenja vere.

Otroci in starci Nartēja Velikonje (spisal France Papež) tvorijo zaglavje Glose.

V Kritikah in presoajah ocenjuje Rudolf Čuješ knjigo Towards a Cooperative world, ki jo je spisal George Davidović.

Zaglavje Gradivo to pot vsebuje kratko razpravo Tineta Debeljaka Rudolf Dilong in njegova pesem „Basnik“. Sleti balada v Dilongovem originalu in Debeljakovem prevodu.

Za konec še Vladimir Kos v zaglavju Zapis razmišlja o staranju zamejskega ustvarjanja.

Umetnostna priloga je to pot posvečena akad. slikarki Bari Remec. Na posebnem ilustracijskem papirju je reproduciranih osem njenih del (4 olja in 4 tuši).

Revijo ureja konzorcij, katerega predsednik je Tine Debeljak, glavni urednik pa France Papež. Zunanja oprema je delo akad. kiparja Franceta Goršca. Diagramacija pa arh. Marjana Eiletza.

Vsak teden ena

MOJ BOG

Dragotin Kette

Ko pride noč, sodruga fantazije, in mir objame polja in goré, se raz podobe moje galerije spominov temni zastori spuste.

In duh se med spomini lahko vije in moje ranjeno drhti srce. In pozna ura v tihí noči bije in vedno še oči v temó strme.

Takó pred Bogorodico trepeče, sedaj vstajaje, sedaj vmiraje, do jutra sebe gonobeči plamen.

O, da bi tudi ti, srce goreče, ob grobu zadnje že bilo postaje in vzdihnilo že k njej poslednji amen!

Darujmo kri

Zveza Slovenskih mater in žena sestavlja seznam darovalcev krvi, na katere bi se v nujnih primerih lahko obrnila. Zato naprošamo vse osebe, ki bi bile pripravljene sodelovati pri tem plemenitem delu, da nam sporočijo svoj naslov in po možnosti teleonsko številko. Prijave na T. E.: 60-0643, ali 99-7873, ali 69-9503.

Kdo more dati kri? Vsako od 18. do 55. leta starosti, razen, če je imel v zadnjem tednu prehlad, izdrtje zoba ali celjenje; v zadnjem mesecu lažjo operacijo inekcije proti tetanusu, cepljenje proti kozam ali rumeni mrzlici; v zadnjih treh mesecih: dajatev krvi, izjema 4,5 kg teže ali več; v zadnjih 6. mesecih težjo operacijo, transfuzijo krvi, osebni stik z zlateničnim bolnikom; v zadnjem letu nosečnost, cepljenje proti steklini, osebni stik z jetičnim bolnikom; od rojstva: slabokrvnost, zlatenica, močvirsko mrzlico, sifilis, jetilko, vročino neznanega izvora, bruceloza, močno krvavitve, onesveženja, ocnino, nečistosti, druge srčne motnje, sladkorna bolezen z inzulinskim zdravljenjem ali Chagasovo bolezen.

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

13. oktobra 1950 — št. 41

IZJAVA IN PROSNJA SLOVENCEM

Neki ljudje, ki že dalj časa skušajo rušiti enotnost slovenske demokratske protikomunistične fronte razširjajo med našimi emigranti neko „slovensko izjavo“ (Slovenian Declaration).

Da bi bila zmeda večja in lov za podnisi uspešnejši, ta izjava vsebuje tudi obljubo k sodelovanju z Narodnim odborom za svobodno Evropo (National Committee for a Free Europe).

Ker me mnogi vprašujejo, moram pojasniti sledeče:

Informiran sem, da ljudje, ki zastopajo slovenske demokratske in protikomunistične stranke in skupine in člani Narodnega odbora za Slovenijo isto tako s „Slovenian Declaration“ in njenimi začetniki nimajo nobene zveze.

Jaz nimam nobene zveze s to „Slovenian Declaration“.

Kolikor vem, so to akcijo podvzeli isti ljudje, ki so že med vojno skušali rušiti slovensko demokratsko protikomunistično skupnost in nadaljevali ta svoj posel v emigraciji.

Kot predsednik Narodnega odbora za Slovenijo in Slovenske ljudske stranke prosim vse Slovence, naj teh izjav ne sprejemajo in ne podpisujejo.

Sedaj je važno samo delo za osvoboditev. Narod doma od svoje emigracije pričakuje samo požrtvovalnega dela za rešitev iz komunistične diktature. V svobodi na bo narod sam odločal o svoji bodočnosti.

Izjava (Slovenian Declaration) ne more imeti nobene koristi za Slovence, more nam le škodovati.

Slovinci smo srečni, kerkoli se nam nudi možnost in prilika, da sodelujemo z National Committee for a Free Europe za osvobodjenje vseh narodov, ki kakor naš trpe pod totalitarno komunistično diktaturo.

Kakor sem informiran, pa tudi National Committee for a Free Europe nima nobene zveze s to „Slovenian Declaration“ in njenimi razširjevalci.

Miha Krek

Skupni izlet osnovnošolskih otrok

Tretja starostna doba

Kot je bilo napovedano je bil v nedeljo, 4. oktobra, izlet za otroke iz slovenskih osnovnošolskih tečajev, tretje starostne dobe. Že jutraj se nam je obetalo lepo vreme in sonce se je kar smejal na otroških obrazih.

Namen izleta sta bila dva: 1. lahkoatletski turnir in priprava vaje za deklice in dečke, ko bodo vsi skupaj nastopili na Mladinskem dnevu v Moronu dne 9. novembra.

Namen lahkoatletskega turnirja pa je bil tudi ta, da se otroci med seboj bolje spoznajo in tekmujejo v prijateljski družbi. Taka tekmovalna priporočila k razvoju tekmovalnih vrlin in k čuti in vsakdanjemu razvoju telesa. Tekmovanje se je začelo ob 10. Nastopilo je 71 otrok, vodilo pa je skupino 17 vaditeljev.

Lahkoatletski turnir se je vršil na sledeči način:

DEKLICE:

Tek na 40 metrov:

1. Kurnik Marica, Morón, 6" 5/10
2. Hočvar Marija, Slov. vas, 6" 6/10
3. Sušteršič Janja, Slov. vas, 7" 2/10

Skok v daljavo:

1. Kurnik Marica, Morón, 3,42 m
2. Hočvar Marija, Slov. vas, 3,42 m (drugi skok)
3. Sušteršič Janja, Slov. vas, 3,30 m

Met kama:

1. Kurnik Marica, Morón, 26 m
2. Dimnik Lojzika, Capital, 25 m
3. Hočvar Marija, Slov. vas, 22 m

Skok v višino:

1. Hočvar Marija, Slov. vas, 1,10 m
2. Zorko Lučka, San Martín, 1,05 m
3. Kurnik Marica, Morón, 1,00 m

Štabela 4x60 m:

1. Slovenska vas 31" 2/10
- Hočvar Marija, Žitnik Jožica, Zaježni, Sušteršič Janja
2. Morón 32" 3/10
- Pograt Alenka, Colob Anka, Kurnik Marica, Kopač Marija

Mladinski športni dnevi

PRIHODNJA TEKMOVANJA

18. oktobra v Slovenski vasi Nogomet

- 10.30 San Justo — San Martín
12.30 Adrogué/Berazat. — Morón
14.30 Ramos Mejia — Slovenska vas

25. oktobra v Slovenski vasi Nogomet

- 10.30 Ramos Mejia — Adrogué/Berazat.
12.30 Slovenska vas — San Justo
14.30 San Martín — Morón

V ponedeljek, 12. oktobra se je uspešno vršil lahkoatletski turnir. Zaradi pomanjkanja prostora bo podrobnejšo poročilo v prihodnji številki.

Za dobro voljo

Na sodišču

„Zalostno je to! Deset let ste že predsedeli v ječi, zdaj ste pa spet tu.“
„Ja, saj ste me sami klicali; razen tega pa tudi nisem deset let sedel, sem tudi ležal in stal.“

Iz pisarne

Tajnica: „Gospod šef, ko ste bili odsotni, je prišel neki gospod in rekel, da bi vam najrajši vse kosti polomil.“
Šef: „In kaj ste mu odgovorili?“
Tajnica: „Da mi je žal, da vas ni.“

OD DOMA

Na govorniških odrih je vedno kozarec vode, in sicer zato, da bi mogel govornik poplakniti lastne besede, ki jih bo požrl.

Kaže, da bodo pot v socializem uspešno prehodili samo tekmovalci na dolge proge.

Da ne bi vrgli puške v koruzo, že nekaj let več ne sejemo koruze.

Politično geslo „Deli in vladaj“, smo zamenjali s koristnejšim: „Jemlji in vladaj.“

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

C. José E. Uriburu 285. Cap. Ped. Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

ODVETNIK

Dr. FRANC KNAVS

sporoča vsem rojakom, da je preselil odvetniško pisarno na

TUCUMAN 1455,

pisno 9, oficina "E", Capital

T. E. 45-0320

Uradne ure vsak dan od 17—20

Po dogovoru tudi izven tega urnika

Po teh rezultatih je prvi mesto zasedla ekipa iz Lanusa s 54 točkami in drugo mesto Morón z 49 točkami, ostali dve mesti pa imata San Martín in Capital s 6 točkami vsaka šola. San Justo in Ramos Mejia nista zasedli mest.

DEČKI:

Tek na 60 metrov:

1. Kline Andrej, Adrogué, 9' 2/10 izven kategorije
2. Miklič Blaž, San Justo, 9" 4/10
3. Kokalj Tone, Slov. vas, 9" 6/10

Skok v daljavo:

1. Grohar Igor, Adrogué, 3,74 m
2. Kline Andrej, Adrogué, 3,71 izven kategorije
3. Zakrajšek Andrej, Adrogué, 3,67 m

Met kama:

1. Kline Andrej, Adrogué, 33 m izven kategorije
2. Grohar Igor, Adrogué, 28 m
3. Pavšer Dani, Adrogué, 24 m

Skok v višino:

1. Pavšer Dani, Adrogué, 1,19 m
2. Urbančič Evgen, San Justo, 1,13 m
3. Skubic Miha, Ramos Mejia, 1,10 m

Štabela 4x60 m:

1. Adrogué 28" 1/10
- Šenk Stanko, Pavšer Peter, Grohar Igor, Kline Andrej
2. Slovenska vas 30" 3/10
- Kokalj Tone, Sušnik Dani, Vilfan Marko, Campa Jože

Po teh rezultatih je prvo mesto zasedla ekipa Adrogué z 80 točkami; drugo mesto Lanus z 19 točkami; tretje mesto San Justo z 12 točkami in četrto mesto Ramos Mejia s 4 točkami. Po končanem tekmovalnem smo imeli vaje in nato smo se vsi skupaj zbrali v župni cerkvi, kjer smo imeli skupno sveto mašo.

Zahvaliti se moramo prav posebej ž. g. Juriju Rodetu, ki je daroval sv. mašo; gospodu Pavletu Dimniku za prevoz vseh potrebnih in g. Poldežu Malalanu za spremljavo in sodelovanje pri dekliški vaji.

PO ŠPORTNEM SVETU

Na Univerzi v Torinu je Hrepevnikova iz Beograda postavila nov jugoslovanski rekord v skoku v višino s 186 cm ter tudi zmagala. Naskakovala je tudi desetletje stari svetovni rekord Romunka Balasove, a je podrla lestvico v višini 192 cm. Košarkarska ekipa je v tekmi za bronasto medaljo izgubila s 65:66 s Kubanci, čeprav je ves čas tekme bila v vodstvu.

V Lescah se je 6. septembra pričelo X. svetovno prvenstvo v padalstvu, ki je trajalo štirinajst dni. Tekmovali so padalci in padalki iz 27 držav: Avstrije, Belgije, Bolgarije, Brazila, Čile, ČSSR, NDR, Finske, Francije, Italije, Kanade, Madžarske, Mehike, Nizozemske, Norveške, Nove Zelandije, Poljske, Švice, Švedske, Turčije, Vel. Britanije, ZDA, ZRN in Jugoslavije. V jugoslovanski ekipi sta bila tudi dva Slovenca: Viktor Kurbliček iz Lavrice in Štefan Pešjak iz Radovljice.

Znani namiznoteniški igralec-veteran Maks Marinko v Toronto v Kanadi, je na prvenstvu veteranov ZDA v New Yorku med 500 tekmovalci osvojil prvo mesto.

Rudi Hiti, eden najboljših slovenskih hokejistov, je odpotoval v ZDA, kjer bo nastopal za neko čikaško profesionalno ekipo.

SDO

vabita vse rojake na

Pevsko glasbeni festival

ki ga pripravlja mladina iz vseh okrajev Velike Buenos Airesa.

Čas. sobota, 31. oktobra, ob 20.

Kraj: Slovenska hiša

SFZ

KONCERT ZDRUŽENIH PEVSKIH ZBOROV

Sobota, 7. novembra

Slovenski dom v Carapachayu

NEDELJA, 18. OKTOBRA
ves dan

POMLADANSKA DRUŽABNA PRIREDITEV

Po sv. maši bo kosilo, popoldne pa pester program

Sodeluje orkester St. Pauli

Počitnice v Cordobskih hribih

Dom je za vse in samo za Slovence na razpolago od 12. januarja do 28. februarja. Kdor si želi oddiha in utrditi zdravje v tem gorskem zraku, naj čimprej priporočeno (certificirano) sporoči dan prihoda in vrnitve in koliko bi se v primeru potrebe lahko spremenili ti datumi, na naslov: Hanzelič Rudolf, San Esteban, Sierras de Córdoba. Voznih listkov ne kupiti pred prejemanjem odgovora, da je v Domu še prostor.

Ker zlasti lansko leto radi popolne zasedenosti nisem mogel sprejeti mnogo družin celo rednih dobrih gostov, zato sem prisiljen letos sprejemati le za največ tri tedne bivanja tu.

Podrobne informacije daje po dobroti Dušnopastirska pisarna.

Dr. Rudolf Hanzelič

PROSLAVA SLOVENSKEGA NARODNEGA

PRAZNIKA 29. OKTOBRA

IN DNEVA SLOVENSKE ZASTAVE

BO V SOBOTO, 24. OKTOBRA V SLOVENSKI HIŠI

Ob 19.00 sv. maša za vse Slovenke in Slovence, ki so delali in se žrtvovali za svobodo slovenskega naroda.

Ob 20.00 v veliki dvorani Slovenske hiše: „Pred petindvajsetimi leti in danes in jutri“. Besedilo dr. Tine Debeljak; v izvedbi slovenskega gledališča.

Ob 20.45 Slavnostna večerja.

Vstopnina za kritje stroškov prireditve in slavnostne večerje \$ 900.-

OBVESTILA

PETEK, 16. oktobra:

V Slomškovem domu bo imela Zveza žena in mater ob 18.30 pevsko vajo za božični sestanek.

SOBOTA, 17. oktobra:

V Slovenski hiši ob 10.30 materinska proslava otrok Jegličeve šole.

9. kulturni večer SKA v Slovenski hiši. Predava dr. Vinko Brumen: „Naš izseljenski tu in sedaj“.

NEDELJA, 18. oktobra 1970:

Misijska nedelja. V Slovenski hiši skupna misijska proslava. Pričetek ob 16 z mašo.

Na Pristavi mladinska maša združena z družinsko nedeljo.

V San Martinu po maši materinska proslava za samartinske matere.

V Domu v Carapachayu celodnevno „Pomladansko veselje“.

ČETRTEK, 22. oktobra 1970:

V Slov. hiši ob 16.30 predava pri Zvezi slovenskih mater in žena č. g. dr. Tone Rant o „Vrski vzgoji mladine“.

SOBOTA, 24. oktobra 1970:

Proslava obletnice osvoboditve 29. oktobra 1918 in dneva slovenske zastave, s slavnostno večerjo, v Slov. hiši. Začetek s sv. mašo ob 19.

NEDELJA, 25. oktobra 1970:

V Slomškovem domu deveta obletnica otvoritve.

V Hladnikovem domu asado, namenjen sodelavcem, prijateljem in znanec rev. Frana Buha CM, katereva izkupiček je namenjen potrebam njegovega misijona na Madagaskarju. Pričetek ob 12. Prijave do torka, 20. oktobra, na telefon 922-4570.

Izlet deklet in fantov iz San Martina na Ezeizo. Odhod iz Slov. doma ob 7.45.

V Našem domu v San Justu po maši materinska proslava, ki jo pripravlja šola „Franceta Balantiča“.

ČETRTEK, 29. oktobra 1970:

V Našem domu v San Justu ob 20 sestanek deklet in fantov. Predava in debato vodi g. Jože Škrbec o temi: Tretji svet.

NEDELJA, 8. novembra 1970:

Tranjsko snidenje pri č. g. Skvarči v Lujanu v colegio San José. Opoldne skupno kosilo. Prijavite se do 1. novembra v domu v San Martinu, telefon 755-1266.

Dr. Tone Žužek

ADVOKAT

Urađuje od 17.30 do 19.30 ure.
Ponedeljek, sredo, petek.

Lavalle 2331, p. 5, of. 10

T. E. 47-4852

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stan

Director: Tone Miserit

Redacción y Administración:

Ramón Falcón 4158, Buenos Aires

T. E. 69-9503

Argentina

Correos
Argentina
Central (B)

FRANQUEO PAGADO

Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA

Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 996.221

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1970, za Argentino \$ 2.900.— Pri pošiljanju po pošti \$ 8.000.—; ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje s avionsko pošto. — Evropa, ZDA in Kanada m pošiljanje s navadno pošto \$ UGA del

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Ba. Aires. T. E. 33-7218

DRUŠTVO SLOVENSKA PRISTAVA CASTELAR

vabi

za nedeljo, 18. oktobra 1970 na

MATERINSKO PROSLAVO

ki jo priredijo svojim ljubim mamicam v počastitev otroci slovenske šole na Pristavi.

- ob 10: skupna sv. maša
- ob 11: materinska proslava
- ob 13: skupno družinsko kosilo

Lepo prosimo, da se za kosilo prijavite vnaprej na tel. 629-4077, 629-9838 in pri društvenih odbor-nikih.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

V SLOV. DOMU V SAN MARTINU

bo v nedeljo, 18. oktobra, po maši,

Materinska proslava

s prigrizkom. Vse matere iz San Martina in okolice toplo vabi

sanmartinski krožek SDO

PROSVETNI VEČER ZEDINJENE SLOVENIJE

zaradi stavke bo v petek, 16. oktobra, ob 20 v Slovenski hiši.

Predavatelj:

padre Gardella — znana osebnost v argentinskem javnem življenju.

Tema: „Argentina en la hora actual“

Zaradi izredne aktualnosti vabimo vse rojake k udeležbi

SLOMSKOV DOM — RAMOS MEJIA

Nedelja, 25. oktobra Castelli 28

9. OBLETNICA

Dopoldne: ob 11.00 Pozdrav in dviganje zastav

- Sv. maša za vse žive in mrtve člane Slomškovega doma. Daroval jo bo msgr. Anton Orehar. Pel bo ramoški cerkveni pevski zbor

ob 12.30 Skupno kosilo po izbiri in zmernih cenah

Popoldne: ob 16.00

- Pozdrav predsednika Slomškovega doma
- Nastop Slomškove šole s prizori nedeljskega poldneva v slovenski vasi. Sodelujejo: številni pevski zbor, folklorna skupina in mlad. godba
- Prosta zabava ob poskočnih melodijah

Delovali bodo dobro založeni štanti, buffet in kuhinja

Pridite, da se skupno povesebite z nami na vrtu Slomškovega doma!

SLOVENSKA HRANILNICA z. z. o. z.

Bartolomé Mitre 97

Ramos Mejia

T. E. 658-6574

Uradne ure: torek, četrtek, sobota od 16 do 20

Opozarjamo vse člane na življenjsko zavarovanje. — Informacije v zadržni pisarni v uradnih urah.

Predno vzamete posojilo ali kupite na obroke, se oglasite pri nas.

Če hočete denar varno in dobro naložiti, ga vložite v Slov. hranilnico